

Håpets kvinner i Sentral Asia

Dette er Katjana. Hun er involvert i Noreas arbeid i Sentral-Asia. Av hensyn til hennes sikkerhet kan vi ikke vise hele ansiktet, men her er hennes historie:

- Du må velge mellom oss eller denne Jesus! Jeg så på mannen som stod foran meg. Han hadde kidnappet meg for å gjøre meg til sin kone mange år i forveien, og tok meg med til en svigerfamilie som behandlet meg som sin slave. - Du kan ikke vende deg fra din gamle religion. Min religion er sterkere og vil utslette folk som deg, sa han med et hånflir.

- Hva kjenner du til annet enn å drepe og ødelegge, ville jeg rope tilbake til han! Jeg var så sliten av slagene og de onde ordene

gjennom hele ekteskapet vårt. Men i stedet sa jeg: - Jesus Kristus vil komme og gi fred til mennesker som deg. Det var Jesus som fikk meg til å si dette. Han hadde endret livet mitt totalt. Før jeg møtte Jesus, ba jeg mine fem bønner hver dag. Jeg gav mine almisser uten å eie mat på bordet til meg og jentene mine. Jeg leste religiøse bøker og fortalte om Profeten. I tillegg lærte jeg av min svigerfamilie å søke svar i det okkulte. I alt dette fant jeg verken fred eller trygghet, bare sinne og frykt.

Jesus så Katjana

En dag ble jeg med min søster og så en film om Jesus. Jeg satt der i benkeraden og prøvde å gjemme meg, men Jesus så meg. Det var som om Han snakket kun til meg. Der og da forstod jeg at Han kunne gi meg det mitt hjerte lengtet etter. - Ja, Jesus kom inn i livet mitt, proklamerte jeg for meg selv! - Jeg ønsker din fred og kjærlighet. Det neste som hendte er vanskelig å forklare, men Jesus tok bolig i hele meg.

Jeg kjente at jeg var elsket fullt og helt. Etter hvert fikk jeg tak i en bibel, og Gud ledet meg til en kristen nabo. Vi begynte å møtes hver dag for å lese i Bibelen og be sammen. Av en eller annen grunn

En av kvinnene Elisabeth møtte i Sentral-Asia i vår.

begynte flere å komme dit vi var og ville lese sammen med oss. Da flere tok imot Jesus, begynte også forfølgelsen. Både landsbyledelsen og min egen svigerfamilie plaget og truet oss. Til slutt fikk jeg valget: Enten forlate huset, familien og landsbyen, eller forlate Jesus. Jeg så min mann i øynene, og ordene som kom var fra Den Hellige Ånd: - Jeg vil aldri leve uten Jesus, da får du heller kaste meg på dør!

Levde på gata

Hva som har skjedd etter dette, er en lang historie. Jeg levde en stund på gata, og hadde ingenting. Jeg spiste det som var mulig å finne, eller det som noen i sin nåde gav til oss. Men en dag talte Gud til meg: - Du gav avkall på det lille huset ditt. Du gav avkall på familien din for å følge meg. Jeg skal gi deg hundrefold igjen. Akkurat dette har skjedd. Jeg er et levende bevis på Guds nåde og godhet. I dag bor jeg i et hus som er ti ganger bedre enn det jeg måtte forlate. Menigheten er blitt min nye storfamilie, og jeg får tjene Jesus med livet mitt.

// Til slutt fikk jeg valget:
Enten forlate huset,
familien og landsbyen,
eller forlate Jesus.

Jeg oversetter radioprogrammet *Håpets kvinner* til morsmålet mitt, usbekisk. Nesten hver dag har jeg kontakt med kvinner som har spørsmål til programmene. Mange ringer eller sender meldinger for å fortelle hva programmene gjør for dem. En dame skrev hun hadde lyttet i 17 år! Det er kanskje mange som henne, som lytter og ber i det stille. Heldigvis er fruktene der uansett. De møter Guds kjærlighet gjennom radioprogrammene, og mange kommer til tro. Guds ord forteller at den som sår med tårer, skal høste med frukterop.

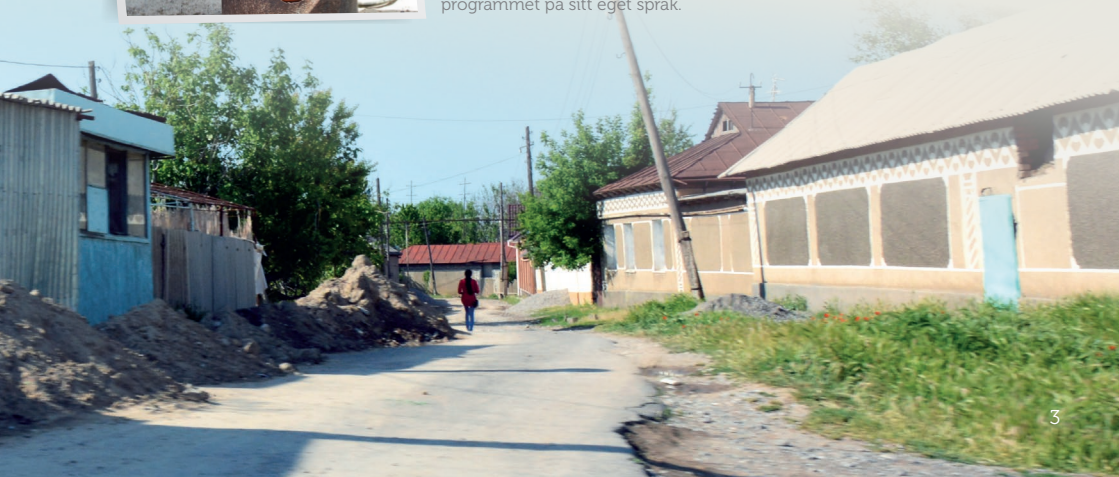
Kanskje kan denne kvinnen symbolisere de mange tause lytterne som i sitt daglige slit finner styrke i *Håpets kvinner* programmet på sitt eget språk.

Kjære norske venn

Jeg får tårer i øynene når jeg sier dette: Jeg vet at du ber for oss. Jeg vet du gir slik at vi kan fortsette dette arbeidet. Du kan ikke være her fysisk, men vi er her. Vi har selv kjent på kroppen hva det vil si å gå fra mørket til lyset hos Gud. Vi har blitt slått og kidnappet. Vi vet hvordan kvinner i vår kultur lever og hvilke behov de har. Selv om vår sikkerhet er truet så vil vi hjelpe. Vi har stor frimodighet når vi vet vi har deg i ryggen. Gud arbeider i Usbekistan. Han gjør store mirakler gjennom radio. En dag vil du også se fruktene av dine bønner og dine gaver. Sammen redder vi dyrebare sjeler for Himmelen.

Din søster i Herren
Katjana*

(Navnet er endret av sikkerhetshensyn)

Mitt møte med Katjana

Av: Elisabeth Lillebø Sæth

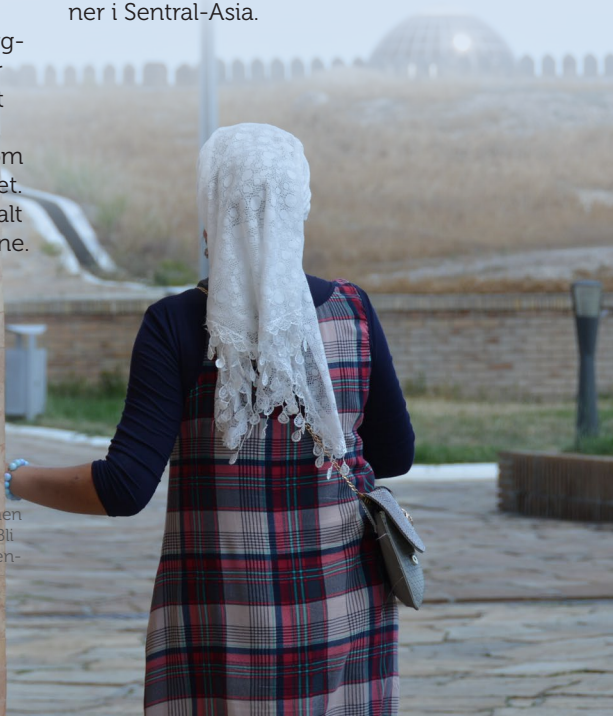

Elisabeth og Katjana

Første gang jeg så Katjana i øynene følte jeg meg elsket, sett og verdsatt. Vi kunne ikke snakke sammen uten tolk, men hele vesenet hennes strålte vennlighet, kjærlighet og glede. Jeg jobber som koordinator for Prosjekt Hanna her i Norge, og reiste til Sentral-Asia i vår for å møte medarbeidere til Noreas kvinnearbeid i regionen. Iveren Katjana viste for å fortelle sine medmennesker om Jesus rørte meg sterkt. Vi besøkte en helligdom og en by i Sentral-Asia som blir sett på som regionens mekka. Innenfor de blå veggene i moskéen var der mange kvinner som bad sine bønner foran gravstedet til en konge. En ung jente gikk rundt helligdommen og berørte den i håp om at barnet hun bar på skulle bli velsignet. Skoleungdommer kjøpte amuletter. I alt dette gikk Katjana med tårer på kinnene.

– De får ikke svar her, sa hun, og nødet mennesker hun kom i kontakt med om å heller søke Jesus.

Frimodigheten til Katjana og de andre kristne jeg møtte gjorde sterkt inntrykk på meg. De er overbevist om at Guds ord på radio overskrider grenser skapt av kultur, religion og menneskefrykt. Det er ikke alltid like lett å se resultatene av vår tjeneste, for mange tør ikke si at de lytter til programmene. Men møtet med Katjana og de andre medarbeiderne i Prosjekt Hanna gjorde meg enda mer frimodig i den tjenesten vi står i som baktropp her i Norge. Tenk å kunne være en stemme som gir håp, kunnskap og Guds ord inn bak stengte dører til kvinner i Sentral-Asia.

Dette er den unge jenta som gikk rundt helligdommen i bønn om at barnet hun bar på skulle bli velsignet. Bli med å be om at slike som henne kan finne Jesus gjennom radiosendingene.

Hvordan jobber vi i SENTRAL-ASIA?

To av dem som setter sitt liv på spill for å bidra til at radioprogrammene *Håpets Kvinner* kan bli produsert i Sentral-Asia. Av hensyn til deres sikkerhet kan vi dessverre ikke vise ansiktene.

Av: Elisabeth Lillebø Sæth

Manusene til radioprogrammet *Håpets kvinner* blir oversatt fra russisk til lokale språk og utformet som et 15 minutters samtaleprogram. Bibelske sannheter preger hele samtalen. Programserien gir oppmuntring, helseinformasjon og Guds ord til kvinner i to land i Sentral-Asia hvor få andre kan nå inn med hjelp. Av sikkerhetshensyn reiser produsentene til et naboland for å lese inn programmer for seks måneder om gangen.

Anna* fra Usbekistan fortalte Norea om første gangen hun leste inn programmene i nabolandet. Hun tvilte på at noen lyttet i det hele tatt. En tekstmelding på telefonen ble bekreftelsen hun trengte for å fortsette tjenesten. En jente skrev at hun ville ta sitt eget liv, men så hørte hun Annas stemme på radioen fortelle om

Guds kjærlighet til henne. Dette radio-programmet gav jenta mot til å leve videre.

Produksjonskostnadene for *Håpets Kvinner*-programmene til Usbekistan og Turkmenistan er ganske høye. Eksempelvis koster det 500 kroner å oversette og produsere ett 15 minutters *Håpets Kvinner*-program på usbekisk. I tillegg kommer sendekostnadene. Vi må bruke sterke sendere for å nå godt inn i disse landene

(*Navnet er endret)

Kristen tro i Turkmenistan

Prisen for gratis strøm, vann og billig brød i Turkmenistan er undertrykkelse, forfølgelse av motstandere og krav om tilbedelse av landets president.

Av: Harald Endresen

Turkmenistans første president, Saparmurat Niyazov, styrte med hard hånd etter at landet ble uavhengig fra Sovjetunionen i 1991. I perioden frem til hans død i 2006 ble alle som stilte spørsmål ved hans politikk forfulgt, fengslet, dopet ned, torturert eller drept.

Noreas produsent torturert

Noreas tidligere produsent av kristne radioprogrammer til Turkmenistan, Batyr, ble kristen etter en dramatisk omvendelse. Han begynte raskt å forkynne evangeliet til andre. En dag ble han fengslet og torturert. På en mirakuløs måte klarte han å flykte landet med sin kone og barn. Han endte opp i Norge, og sammen med kona produserte de i mange år radioprogrammet *Håpets Kvinner* fra Norge. I dag forteller han om Jesus blant turkmenere som er fremmedarbeidere i vestlige land. Andre

har overtatt radioproduksjonen.

Forbud mot diagnosen tuberkulose

Turkmenistan er rikt på olje, og fjerde størst i verden på gass, men selv disse inntektene strekker ikke til all luksusen rundt presidenten, gullstatuene rundt i landet og de ekstremt dyre marmorbbygningene i hovedstaden Asjgabat. Institusjonene bygget opp under sovjet-tiden har etter hvert brutt sammen. For eksempel ble det slutt på vaksinasjon, og alle provinssykehusene ble lagt ned. Helsearbeidere ble erstattet av soldater. Leger fikk forbud mot å stille diagnoser som AIDS eller tuberkulose, mens lærere fikk forbud mot å sette dårlige karakterer for å skjule hvor elendig det stod til. Presidenten hadde kontroll over sine motstandere gjennom frykt og represalier, og holdt folket i sjakk med gratis strøm, gass, bensin, salt og billig brød. (*)

Media under kontroll

Den neste presidenten som tok makten i 2006, Gurbanguly Berdymukhamedov, har vist seg å være lite bedre enn forgjengeren. Han er like brutal mot sine meningsmotstandere, media er underlagt total kontroll, og i vår ble en helt ny statue i 24 karat gull avduket. Den ruver 20 meter over bakken. Berdymukhamedov erklærer på en inskripsjon: "Mitt hovedmål er å tjene folket og moderlandet. Derfor vil jeg lytte til folkets meninger og gjøre som de vil." Det lyder ganske hult i lys av undertrykkelsen og forfølgelsen, men kanskje kan slike åpenbare løgner føre folk på søken etter et annet budskap.

Vanskelige misjonsoppdrag

Mange av dem som søker en annen virkelighet enn hva presidenten byr på lytter til Noreas radioprogrammer. Ifølge våre kilder finnes det en sterk bevegelse av husmenigheter som samles i hemmelighet. Ofte kamufleres møtene som en piknik eller bursdag. Blir de oppdaget er konsekvensene harde og brutale. Allikevel øker antall kristne i landet, og de trenger hjelp. Misjonærer stenges ute, men radiosendingene fra Noreas spesialenhet i området bryter gjennom lande-

Slik samles kvinner i Sentral-Asia for å be. Det styrker deres mot at andre også ber sammen med dem fra Prosjekt Hannas verdensomspennende bønnekalender. Den oversettes til mange språk, ta kontakt om du ønsker den tilsendt på norsk.

grensene. De når like inn i husene og hjertene til folk der de er. Turkmenere får høre om Jesus, og vi vet at Guds ord aldri vender tomt tilbake.

(* Kilde: Fatland, Erika, 2014. Sovjetistan. Kagge Forlag AS, Oslo.)

Når foreldre nås med evangeliet om Jesus, får det ofte store og positive konsekvenser for barna. På den måten bidrar radiosendinger og bønn bidrar til å endre fremtiden for Sentral-Asia.

Vil du være med i bønn for Sentral-Asia?

Oversetter Katjana sa det så sterkt: Vi tjener sammen. Vi med kunnskap, stemmer og nærhet til våre egne her i Sentral-Asia. Dere i Norge med bønn og pengestøtte.

Vil du være med å be for:

- Sikkerheten til våre produsenter i Sentral-Asia
- Best mulig innhold og kvalitet på radioprogrammene våre
- Styrket tro og håp blant våre kristne brødre og søstre i Sentral-Asia.

500 kroner dekker oversettelse og produksjon til ett *Håpets Kvinner*-program på usbekisk. 15 minutter som kan gi konsekvenser helt inn i evigheten.

Kan du betale for en eller flere sendinger?

